

Stăruința în rugăciune

Text biblic : Luca 11:5-13

Versetul de aur

De aceea și Eu vă spun: cereți, și vi se va da; căutați, și veți găsi; bateți, și vi se va deschide. (Luca 11:9)

Introducere

Câteodată rugăciunile noastre par să ajungă până la tavan dar nu mai departe. Uneori rugăciunile sincere aduc tăcere zi de zi. Plângeri 3:44 pare prea real: „Te-ai învăluit într-un nor, ca să nu străbată la Tine rugăciunea noastră.” Ce facem în aceste momente în care Dumnezeu pare să răspundă încet? Cele două cărți ale lui Luca, Luca și Fapte, au menționat în mod repetat persoane care se roagă și învățături frecvente despre rugăciune. Însuși Isus a fost un om al rugăciunii. În începutul Cap 11, Isus se ruga, unul din ucenicii Lui a zis: “Doamne învață-ne cum să ne rugăm”. Textul din această lecție ne oferă mai multe informații despre rugăciune.

Contextul lecției

I. Stăruința în rugăciune (Luca 11:5-8)

A. Timp inconvenient (v 5-7)

Aparent cel ce a cerut ajutor de la prietenul său a fost un vecin, cu care se pare că avea relații de împrumut, lucru care în acel timp era ceva normal, tot așa cum erau și cu vizitatori neașteptați. Pentru că orânduiala timpului a fost, că dacă vine cineva la tine de pe drum trebuie să-l hrănești, dar omul nu mai avea pâine pentru că era noapte și pâinea se facea zilnic ca să nu se întărească. Refuzul prietenului său reprezintă atitudinea lui necorespunzătoare. Pilda contrastează astfel cu o atitudine nerecunoscătoare față de harul lui Dumnezeu, așa cum este revelat în rugăciunea din Luca 11: 3.

B. Cedarea la stăruință (v 8)

Doar prietenia nu este o motivație suficient de puternică pentru ca prietenul să-l ajute. Rugăciunea este o deschidere a inimii înaintea lui Dumnezeu. Dacă o rugăciune nu merită repetată ca o cerere zilnică, aceasta poate fi considerată capricioasă sau lipsită de importanță. Rugăciunea persistentă și personală are influență în ochii lui Dumnezeu. Nevoile sunt zilnice; prin ur-

mare, practica noastră de rugăciune trebuie să fie continuă, fără a ne gândi că oricum Domnul ne va ajuta.

II. Rugăciunea stăruitoare (v 9-10)

A. Cereți, căutați, bateți și vi se va deschide (v 9)

În acest capitol, este inconfundabil faptul că cererea, căutarea și bătaia la ușă se referă la rugăciune. Această persistență este deosebită de practicile de rugăciune ale neamurilor păgâne din zilele lui Isus. Religiile păgânilor erau făcute pentru a manipula zeii lor pentru a căpăta favoruri personale. Isus și-a avertizat anterior ucenicii să nu urmeze aceste practici goale (Matei 6: 7).

B. Cine cere capătă, găsește și i se deschide (v 10)

Aici poate fi un potențial mare de greșeală, rugăciunea nu trebuie făcuta ca o repetiție pentru a obosi pe Dumnezeu.

III. Un răspuns potrivit (v 11-13)

A. Om fără inimă (v 11-12)

Isus are o nouă ilustrație despre rugăciune. Numai un tată fără inimă poate ignora cererea unui copil flămând, și în loc de pâine să-i dea o piatră sau un șarpe, sau dacă cere un ou să primească un scorpion ce l-ar putea otrăvi.

B. Un tată perfect (v 13)

Isus trage concluzia, că dacă și un tată pământesc dă lucruri bune copiilor săi, cu atât mai mult Tatăl nostru ceresc. Chiar și cel mai bun om, în comparație cu Dumnezeu este rău. (Rom 3: 10-18). Tatăl nostru care este în cer, dă credincioșilor darul Duhului Sfânt, el ne poate îndeplini atât cerințele materiale cât și cele spirituale. O înțelegere populară a ceea ce spune Dumnezeu este că dacă vrei o mașină mai bună sau o casă mai mare, tot ce trebuie să faci este să o ceri cu credință. Această teorie populară (numiți și veți primi) duce la presupunerea că El ne dă tot ceea ce cerem dacă o facem insistent. Dar în Noul Testament nu există o asemenea promisiune. Isus nu ne învață că putem obține de la Dumnezeu tot ceea ce dorim pur și simplu prin persistentă. Încurajarea Lui Isus din Luca 11, este să nu renunțăm la rugăciune, chiar dacă nu primim imediat răspuns. Cheia este că noi trebuie să ne rugăm zilnic. Puțini dintre noi pot fi considerați giganți ai rugăciunii, așa că noi putem să facem următoarea cerere: “Doamne, învață-ne să ne rugăm” (Luca 11:1)

Ce trebuie să memorăm: „Cel mai grav păcat este lipsa de rugăciune.” P. T. Forsythe (1848–1921)